

Budapestre vonatkozó újságcikke

Osztályozás

378.5

Szerző:

Cím: Még egy fajta ácsorgás

Hely

Idő

"1916"

Személy

Forrás:

Ujpesti Ave

Helyszám

Bp.

1916. XI. 22.

(Hely)

(Idő)

(Köt. v. füz.)

(Oldal)

Még egy fajta ácsorgás.

*

A főváros Köznevelési ügyosztályának szives figyelmébe ajánljuk.

Ebben a gyilkos időben, a kora reggel órákban, nemesak a tejesboltok, krumplisbódék és cukrosboltok előtt látunk ázva-fázva ácsorgó tömegeket, hanem egyes fővárosi iskolák előtt is. Polgári és felső kereskedelmi iskolák igazgatói (bizonyára nem valamennyien) a fejükbe vették, hogy „rendre” szoktatják az ifjúságot. Meg is teszik, még pedig oly módon, hogy háromnegyed nyolcig zárva tartják az iskolák kapuit és az addig érkező tanulókat nem bocsátják be. Szokjanak a gyerekek rendez: nyolcnál később, háromnegyed nyolcnál korábban ne érkezzenek az iskolába.

Hát hiszen érdekes sport az ilyen „nevelő” munka, csak egy kicsit veszedelmes. Ugyanis a loccs-poccsban, szélben, hidegben a tanuló nagyon könnyen meghűlnek és akár halálos betegséget is szerezhetnek, különösen most, az elnyűtt ruhák és talpatlan cipők korában. Ez ellen a veszedelem ellen pedig a gyerekek — különösen az iskolától távol lakók — nem bírnak védekezni, mert (számítva a villamos és a vicinális vasút megbizhatatlanságára is) korán el kell hazulról indulniok, hogy el ne

késsenek; így azután megesik velük, hogy túlságos korán érkeznek az iskolába, vagy jobban mondva, az iskola elé (mert *de* ugyan nem mehetnek egészen háromnegyedig). Sőt elárulunk egy titkot: akárhány tanuló azért megy korábban, mert otthon hideg és *sötét* a lakás, nincs fűtőszer, *nincs petróleum* (villany- és gázvilágításról a proletárlakásokban szó sincs), ezek tehát a jól fűtött és világított iskolában szeretnék leckéiket átolvasni. Azonban: rendnek kell lenni, vagyis az utcán kell ácsorogni. Az egyik felső kereskedelmi iskola tulatesz még a többen is: nyolc óra után néhány perccel újra becsukja a kapuját és a később érkezőket kilencig nem bocsátja be. (Pedig távolról — különösen a szomszéd községekből — jövők sokszor egyáltalában nem tehetnek róla, hogy elkésnek.) A künn rekedtek azután órahosszat ácsoroghatnak a hidegben, vagy... valamelyik környékbeli kávéházba menekülnek, ami pedagógiai szempontból sem kívánatos. És azután van egy „igazolatlan” órájuk. Az igazgatók azzal okolják meg ezt a szigorú „rendet”, hogy nyolc óra előtt nincs az iskolában tanári fölügyelet, tehát a tanulók féktelenkednek, az iskolai felszerelésben kárt tesznek. A mi véleményünk szerint ez a megokolás nem állhat meg, mert egy-két betört ablaktábla, egy

betintázott fal vagy befrkált falitábla nem olyan nagy kár, mint akár csak egyetlen egy tanuló egészségének az elpusztulása. De ha igazán komoly és veszedelmes az a féktelenkedés, amit a gyerekek az iskolában véghez vihetnének, van ennek is orvossága: bizonyára akadna minden iskolában egy-két tanár, aki méltányos díjazás fejében már jóval nyolc óra előtt megjelenne az iskolában és ügyelne a korán érkező tanulókra.

Ez a megoldás egyszerű volna, drága sem volna: a téli hónapokban iskolánként tán havi 100—150 koronába kerülne. Sőt mi azt szeretnők, ha az iskolai hatóság ebben az irányban tovább menne és egyenesen buzdítaná a tanulókat, hogy a kinek otthon nincs meleg szobája, nincs világítása, az jöjjön reggel minél korábban és készüljön az iskolában a leckéjére. És még jobb volna, ha — legalább a téli hónapokban — a délutáni és esti órákra is bebocsátának a szegénysorsu tanulókat az iskolába, hogy ott meleg és világos szobában, tanári fölügyelet alatt, tanulhassanak. Azt hisszük, hogy — különösen ebben a mostani nehéz időben — a város meghozhatná ezt az áldozatot a szegény tanuló érdekében, ami tulajdonképen közérdek.

Az iskolák bezárt kapui előtt való ácsorgásnak mindenesetre véget kell venni, még pedig haladéktalanul.

Budapest fővárosi házinévtára 1919.

(—)